

Élő Víz

Ha te kérnéd őt, ő élő vizet adna neked. (Jn 4,10)

2015. január 25.
Évközi 3. vasárnap

Emberhalászok

Márk evangélista nagyon tömören, lényegre törően írja le azt, hogy mit tanít Jézus: „**Betelt az idő, közel van az Isten országa. Térjete meg, és higgyetek az evangéliumban**” (Mk 1,15).

E helyen nem szól bővebben, részletebben a tanítás tartalmáról, nincs utalás egyetlen példázatra sem, hanem csupán annak összefoglalása ez, hogy mi Krisztus tanításának lényege.

Az első tanítványok meghívása esetén is megfigyelhető ez a rövideg. Simon Péternek és testvérének, Andrásnak Jézus csak ennyit mond: „Jöjjetek utánam, és én emberhalászként teszek titeket” (Mk 1,17). A meghívásban és a későbbiekben majd a küldésben is egyértelműen Jézusé a kezdeményező szerep. A meghívottaknak tudatosítaniuk kell magukban, hogy személyesen Jézus hívta meg őket, s ennek jelentőségét akkor értik meg igazán, amikor küldetésüket is személyesen tőle kapják. Az Úr meghívó kijelentése, felszólítása magában foglalja azt, hogy mit vár a meghívottaktól, mire hívja őket.

A meghívás első eleme a követés. A „jöjjetek utánam” felszólítás, nem egy közös sétára vagy kirándulásra szól, hanem a követésre. A meghívottak hagyják el mesterségüket, a halászatot és legyenek Jézusnak, a Mesternek tanítványai. Éljenek vele, hogy életüket hozzá alakítsák.

Mindez vonatkozik rájuk és ránk is, akiket szintén követésére hív az Úr. Azért érdemes az ő követésére vállalkozni, mert aligha találunk olyan személyt, aki fontosabb igazságokat taníthatna nekünk, mint ő. Jézus taní-

tása ugyanis az életet és az örök életet jelenti számunkra. Emellett igaz továbbá, hogy tanítását hallgatva mindig új oldalról ismerhetjük meg feladatainkat, ha életünk végéig hűséges tanítványai maradunk. Jól tesszük, ha őszintén belátjuk, hogy még messze vagyunk az ő tökéletes életétől, s bőven van mit tanulnunk tőle. Szenvetésével és halálával végigjárta előttünk az emberi élet útját. Induljunk el Jézus követésének útján!

Felszólítása második részében ezt mondja Jézus: „emberhalászként teszek titeket.” A kifejezés nem azt jelenti, hogy halászhálóval kell majd kimenteni a tengerben vergődő embereket. E jelképes kifejezés előremutató módon jelzi a meghívottak jövőbeli feladatát. Az emberhalászat tanúságtételt és igehirdetést jelent. A meghívottak életében összetartozik a Mesterrel való mindennapi kapcsolat és az igehirdetés, amely az előbbiből táplálkozik.

Küldetésünk

Egyedül a Krisztussal való egység teszi lehetővé hogy a küldött, az „emberhalász” hatékonyan tudja végezni szolgálatát, és az Úrral való egység teszi hitelessé mondandóját, mindazt, amit Jézus nevében hirdet.

Amikor ugyanis Krisztus örömhírét hirdetjük, nem a magunk igazságát törekszünk népszerűsíteni, hanem azt az igazságot adjuk tovább, amelynek hirdetésére személyesen Jézustól kaptunk megbízást. Ő arra biztat minket, hogy menjünk, hirdessük mindenkinek az evangéliumot, és tegyük tanítványainvá az embereket, legyünk valóban emberhalászok. Ha hallom nekem szóló szavát, ne késlekedjek, hanem örömmel csatlakozzak hozzá! Akarok-e emberhalásszá válni?

Apostoli buzgóság

Urunk, Jézus Krisztus! Te követésedre és emberhalászatra hívtad egykor az általad választottakat.

Ők nem tudták pontosan, mit jelent az emberhalászat, mégis olyan erővel ragadta meg őket a te hívásod, hogy nem tiltakoztak és nem ellenkeztek, hanem azonnal indultak követésedre. A te személyedben felismerték azt, akinek odaadhatják életüket, s akit érdemes szolgálniuk.

Segíts minket, akiket szintén meghívsz követésedre és szolgálatodra, mi is ugyanilyen készséggel fogadjuk el hívásodat, és bátran vállaljuk azt a küldetést, amivel megbízol minket!

Erősítsd bennünk az apostoli buzgóságot és az evangélium hirdetésének vágyát!

Évközi 3.
vasárnap

Jón 3,1-5,10
1Kor 7,29-31
Mk 1,14-20

Hétfő, Szent
Timóteus és Titusz

2Tim 1,1-8
Lk 10,1-9

Kedd

Zsid 10,11-10
Mk 3,31-35

Szerda

Zsid 10,11-18
Mk 4,1-20

Csütörtök

Zsid 10,19-25
Mk 4,21-25

Péntek

Zsid 10,32-39
Mk 4,26-34

Szombat

Zsid 11,1-2,8-19
Mk 4,35-41

Évközi 4.
vasárnap

MTörv 18,15-20
1Kor 7,32-35
Mk 1,21-28